

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Бургас , 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и втори април, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова
Членове: Таня Д. Евтимова
Александър Д. Муртев

като разглежда докладваното от Таня Д. Евтимова Въззивно гражданско дело
№ 20212100500553 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Предмет на въззивна проверка е решение № 1/08.01.2021г., постановено от Районен съд – Поморие по гр.д. № 20202160100427. С това решение съдът е осъдил Д. Д. С., ** гражданин, роден на ***г. в Л. И., ЕИК: *** да заплати на „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД, ЕИК: 203400119 с управител В.Д., управител на ЕС на сграда „Делта“ с идентификатор 57491.509.24.2 в к/с „Сънсет Ризорт“ – гр.Поморие, представлявано от адвокат Гагашева и адвокат Николова сумата от 1913,94 лева, дължима за ремонт на покрива и покривните тераси, определена на ОС на ЕС на сграда „Делта“, проведено на 14.11.2017г., ведно със законната лихва от 26.08.2020г. – датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 17,55 лева – обезщетение за забава за периода от 24.07.2020г. до 25.08.2020г. С процесното решение съдът е осъдил М. С., ** гражданин, роден на ***г. в У. И., ЕИК: *** да заплати на „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД с ЕИК: 203400119 с управител В.Д., управител на ЕС на сграда „Делта“ с идентификатор 57491.509.24.2 в к/с „Сънсет Ризорт“ – гр.Поморие, представлявано от адвокат Гагашева и адвокат Николова сумата от 1913,94 лева, дължима за ремонт на покрива и покривните тераси, определена на ОС на ЕС на сграда „Делта“, проведено на 14.11.2017г., ведно със законната лихва от 26.08.2020г. – датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 17,55 лева – обезщетение за забава за периода от 24.07.2020г. до 25.08.2020г. С решението Д.С. и М. С. са осъдени да заплатят на „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД съдебни разноски в размер на 451,56 лева.

Подадена е въззивна жалба от Д. Д. С. и М. С. против решение № 1/08.01.2021г., постановено от Районен съд – Бургас по гр.д. № 20202160100427. Жалбоподателите твърдят, че решението е неправилно и необосновано. Районният съд не е обсъдил възражението по чл.95 от ЗЗД и не е отчел факта, че създаването на фонд „Ремонт и

обновяване“, размерът, сроковете и условията за плащането на вноските, са решени по т.4 от дневния ред на проведеното на 14.11.2017г. общо събрание. Жалбоподателите подчертават, че ищецът не е представил доказателства за открита банкова сметка със специално предназначение. Искат от съда да отмени процесното решение и да отхвърли предявените искове изцяло.

Ответната страна – „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД представя писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на жалбите. Искат от съда да потвърди първоинстанционното решение и да присъди на предприятието съдебно-деловодни разноски. Не прави искане за събиране на доказателства.

Подадена е въззивна жалба от „Поморие Мениджмънт 2“ ЕООД против решение № 1/08.01.2021г., постановено от Районен съд – Бургас по гр.д. № 20202160100427 в частта, в която съдът е отказал да присъди на дружеството разноските, извършени в обезпечителното производство. Жалбоподателят твърди, че решението в тази част е неправилно и иска отмяната му.

Ответните страни - Д. Д. С. и М. С. представят писмен отговор, в който изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Като взе предвид твърденията на страните и събраните по делото доказателства, Бургаският окръжен съд приема за установено следното:

ФАКТИ:

Д. Д. С. и М. С. притежават право на собственост върху следния самостоятелен обект: апартамент № 11, находящ се в сграда „Д“ на етаж * в жилищна сграда за временно обитаване с обекти на КОО с административен адрес: гр.П., ул.“***“ № *.

На 14.11.2017г. е проведено общо събрание на Етажната собственост на сграда „Д“ с т.4 от дневния ред: „Определяне на размера, начина, сроковете и условията на плащане на паричните вноски за поддържането на Фонд „Ремонт и обновяване“ на сградата предвид нуждата от извършване на необходим ремонт на сградата“. По тази точка от дневния ред е взето следното решение: „Вноската за поддържането на Фонд „Ремонт и обновяване“ на сграда „Д“ за извършването на необходимия ремонт да е съобразено с приетия бюджет преизчислена за всеки собственик поотделно съгласно разпоредбата на чл.50, ал.2 от ЗУЕС, а именно: съобразно идеалните му части в общите части на етажната собственост, но не по-малко от един процент от минималната работна заплата за страната, платима еднократно до края на месец декември 2017г. по банков път по специално открита банкова сметка със специално предназначение – за Фонд „Ремонт и обновяване“, която да се открие на името на управителя на Етажната собственост съгласно разпоредбата на чл.50, ал.3 от ЗУЕС. Таксите за всеки един СОС за Фонд „Ремонт и обновяване“ на сградата са посочени в приетия бюджет, който е неразделна част от настоящия протокол.

Законосъобразността на това решение е оспорена в производство по чл.40, ал.1 от ЗУЕС. С решение № 150/26.08.2019г., постановено по гр.д. № 859/2017г. , Районен съд – Поморие отхвърля исковата молба на ищите Д. Д. С. и М. С.. Решението е потвърдено с решение № I-156/19.12.2019г., постановено от Окръжен съд – Бургас по в.гр.д. № 1594/2019г.

На 12.12.2017г. Етажната собственост на сграда „Делта“ изпраща покана до Д. и М. С. за разделно заплащане на сумата от 1957,16 евро, представляваща задължителна вноска към фонд „Капиталов ремонт и обновяване“. Плащане не е извършено.

На 26.08.2020г. Етажната собственост на сграда „Делта“ подава искова молба против Д. и М. С. с правно основание чл.6, ал.1, т.9 от ЗУЕС, вр. чл.86 от ЗЗД за процесната сума.

В отговора по чл.131 от ГПК ответниците правят възражение за недопустимост на иска като предявен от лице, което не е управител на Етажната собственост. При условията на евентуалност оспорват иска като неоснователен и твърдят, че ищецът не е предоставил сметка, по която да се преведат парите.

В хода на първоинстанционното производство са събрани относими към спора писмени доказателства, въз основа на които районният съд формира извод за основателност на иска.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата на Д. Д. С. и М. С. е подадена в законоустановения срок по чл.259, ал.1 от ГПК от надлежни страни, за които първоинстанционното решение поражда неблагоприятни правни последици. Поради това, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предметният обхват на въззивното произнасяне е очертан с разпоредбата на чл.269 от ГПК. Според правилото на цитираната норма въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършената проверка по реда на чл.269 от ГПК, съдът констатира, че обжалваното решение е валидно - постановено е от законен състав в пределите на правораздавателната му власт и в предвидената от ГПК писмена форма. Подписано е и е разбираемо.

Решението е допустимо – произнесено е при наличие на правен интерес от търсената защита за всяка от страните и при определен съобразно с принципа на диспозитивно начало предмет на спора.

Възражението на въззивната страна за недопустимост на решението, въведено пред първата инстанция е неоснователно, тъй като иска е предявен от надлежно избран управител, както правилно е посочил районният съд.

Решение № 1/08.01.2021г. е правилно. Този извод се налага по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗУЕС решенията на общото събрание се изпълняват в определените в тях срокове. Когато срокът не е определен, решенията се изпълняват в 14-дневен срок от оповестяването им по реда на чл.16, ал.7.

В конкретния случай е установено по категоричен начин, че с решение на общото събрание на етажната собственост от 14.11.2017г. ответниците са задължени да заплатят вноска към фонд „Капиталов ремонт и обновяване“. Искът за отмяна на това решение е оставен без уважение, поради което същото обвързва ответниците. При това положение, решението на районния съд, с което е уважен иска на Етажната собственост за заплащане на процесната сума е правилно и обосновано.

Възражението на въззивните страни за забава на кредитора е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл.95 от ЗЗД кредиторът е в забава, когато неоправдано не приеме предложеното му от длъжника изпълнение или не даде необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си. В конкретния случай от представените по делото доказателства е видно, че длъжниците са поканени да платят вноската на 12.12.2017г. В поканите изрично е посочена банковата сметка, по която ответниците могат да направят плащане. При това положение, не може да се приеме, че

кредиторът не е оказал необходимото съдействие за изпълнение на задължението от длъжника. Обстоятелството, че етажната собственост не е открила сметка със специално предназначение по чл.50, ал.3 от ЗУЕС не променя този извод. Етажната собственост изрично е указала начина на плащане в поканата и сметката, по която трябва да се преведат парите.

По изложените съображения, жалбата на Д. С. и М. С. е неоснователна и трябва да се остави без уважение със следващото от това потвърждаване на първоинстанционното решение.

Жалбата на „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД против решението в частта, в която е оставено без уважение искането им за присъждане на разноските, извършени в обезпечителното производство, е неоснователна.

Действително, съгласно т.5 от ТР № 6/06.11.2013г. на ОСГТК на ВКС по тълк. дело № 6/2012г. разноските в обезпечителното производство се присъждат с окончателното съдебно решение по съществото на спора с оглед на крайния му изход. В конкретния случай „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД е представило доказателства за извършените в обезпечителното производство разноски, но не е представило доказателства за стабилизиране на съдебния акт, с който е завършило това производство. За настоящата инстанция остава неясен както и номерът на делото, по което е било допуснато обезпечение.

Поради това, изводът на районния съд за неоснователност на искането е правилен и обоснован. Решението в тази част трябва да се потвърди.

По делото е направено искане за присъждане на съдебни разноски от двете страни в процеса. След като се съобрази с разпоредбите на чл.78, вр. чл.81 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди в полза на въззивната страна „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД извършените от нея разходи за водене на делото пред Окръжен съд – Бургас в размер на 361,10 лева.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд, VI въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1/08.01.2021г., постановено от Районен съд – Поморие по гр.д. № 20202160100427.

ОСЪЖДА Д. Д. С., ** гражданин, роден на ***г. в Л. И., ЕИК: *** и М. С., ** гражданин, роден на ***г. в У. И., ЕИК: *** да заплатят на „Поморие мениджмънт 2“ ЕООД с ЕИК: 203400119 с управител В.Д., управител на ЕС на сграда „Делта“ с идентификатор 57491.509.24.2 в к/с „Сънсет Ризорт“ – гр.Поморие съдебни разноски в размер на 361,10 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____